

Răzvan BOBULESCU, Președintele de onoare al FNS Alma Mater

INVITATUL Tribunei

9 Aprilie – 28 Noiembrie – 1 Decembrie 1918

Datele din titlul acestui articol sunt reperele care au stat la baza înfăptuirii Marii Uniri. Le-am pus ca titlu pentru a sublinia faptul că fără **9 Aprilie** și fără **28 Noiembrie** măreția zilei de **1 Decembrie** ar fi fost mult diminuată. Pe **9 Aprilie 1918**, 27 martie pe stil vechi, Sfatul Țării, organul legislativ al Basarabiei înființat în urma prăbușirii Imperiului Țarist în 1917, a votat prin vot uninominal deschis unirea cu Regatul României, menționând printr-o Declarație că: „*Republica Democratică Moldovenească (Basarabia), în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia acum o sută și mai bine de ani din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric*

și dreptului de neam, pe baza principiului că noroadele singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna, SE UNEȘTE CU MAMA SA, ROMÂNIA“. Această Declarație a fost semnată, în numele Sfatului Țării, de **Ion Inculeț** (președinte), **Pan Hallipa** (vicepreședinte) și **Ion Buzdugan** (secretar).

Mult mai zburciat a fost însă drumul Bucovinei către unificarea cu România. Teritoriu al fostului Imperiu Austro-Ungar, este revendicat atât de români, care doreau unirea cu Regatul României, cât și de ucraineni, care doreau unificarea cu Republica Populară Vest-Ucraineană.

(continuare în pagina 4)

9 Aprilie – 28 Noiembrie – 1 Decembrie 1918

(urmare din pagina 1)

La inițiativa lui **Sextil Pușcariu** și a lui **Iancu Flondor**, este convocată o adunare națională română la Cernăuți care alege un Consiliu Național cu **Dionisie Bejan** președinte. În paralel, este organizat un Comitet Regional Ucrainean care cere alipirea la Ucraina. În acest context, un moment important a fost sosirea la Cernăuți a unui detașament de 180 de militari români conduși de sublocotenentul **Ilie Lazăr** care, din proprie inițiativă, decide să acorde sprijin autorităților române. Astfel, pe data de **28 Noiembrie**, 15 noiembrie pe stil vechi, Consiliul Național Român convoacă Congresul General al Bucovinei care votează, cu sprijinul reprezentanților germani și polonezi, unirea cu Regatul României. În Declarația de unire se menționează: „...Congresul General al Bucovinei, intrupând suprema putere a Țării și fiind investit singur cu puterea legiuitoare, în numele suveranității naționale, hotărăște: unirea necondiționată și pentru vecie a Bucovinei în vechile ei hotare, până la Ceremuș, Colacin și Nistru, cu Regatul României“.

Stimați cititori, am subliniat numele românilor participanți de frunte ai acestor evenimente istorice, din nefericire mai puțin cunoscuți în comparație cu cei care au participat la Adunarea de la Alba Iulia, ca omagiu și recunoștință pentru cei care au pornit întregirea Țării.

Sigur, momentul culminant al întregirii Țării este cel din **1 Decembrie 1918**, 18 noiembrie pe stil vechi, prin care se subliniază că:

„Adunarea națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia în ziua de 18 noiembrie / 1 decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dâșii cu România. Adunarea proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul, cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre“.

Nu pot încheia acest mic articol fără să mă gândesc cu tristețe la tragedia sorții noastre după 1940.

Doamne, apără și ajută ROMÂNIA!

